

UCHWAŁA NR IX/36/15
RADY GMINY ORCHOWO

z dnia 27 maja 2015 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy zlokalizowanej w miejscowości Orchowo

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 w zw. z art. 6, art. 7 ust. 1 pkt 2 oraz art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (T. jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) w zw. z art. 8 ust. 1a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (T. jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 460) Rada Gminy Orchowo uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Ulicy stanowiącej drogę wewnętrzną położoną na działkach o numerach ewidencyjnych 710/1 oraz 711/7 w obrębie geodezyjnym 0006 Orchowo, nadaje się nazwę „Władysława Jagiełły”.

2. Przebieg ulicy, o której mowa w ust. 1 przedstawiony jest na załączniku graficznym do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Orchowo.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący Rady
Gminy Orchowo

Władysław Jakubowski

UZASADNIENIE
DO UCHWAŁY NR IX/36/15
RADY GMINY ORCHOWO

z dnia 27 maja 2015 r.

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (T. jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 594 z późn. zm.) zwanej dalej u.s.g. podejmowanie uchwał w sprawach nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (T. jedn. Dz. U. z 2015r., poz. 460) zwanej dalej u.d.p. należy do właściwości Rady Gminy. Art. 4 pkt 3 u.d.p. stanowi, że przez ulicę należy rozumieć drogę na terenie zabudowy lub przeznaczonym do zabudowy zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w której ciągu może być zlokalizowane torowisko tramwajowe. Oznacza to, że ulica to inaczej droga w rozumieniu u.d.p. spełniająca dodatkowo określone kryteria. Podkreślić przy tym należy, iż przepis ten nie odnosi się tylko do dróg publicznych, ale do wszystkich dróg, w tym również do dróg wewnętrznych, którymi w myśl art. 8 ust. 1 u.d.p. są drogi, drogi rowerowe, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym tych dróg.

W związku z powyższym należy również zauważyć, iż Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w składzie 7 sędziów w uchwale z dnia 11 kwietnia 2005r., II OPS 2/05 wskazał, że przepis art. 18 ust. 2 pkt 13 w związku z art. 6 i art. 7 ust. 1 pkt 2 u.s.g. może stanowić samodzielną podstawę do nadawania nazw ulicom, które nie są drogami publicznymi w rozumieniu u.d.p. W uchwale tej NSA podniósł również, iż z jednej strony ustalenie nazwy ulicy służy wykonywaniu zadań publicznych, związanych z szeroko rozumianymi funkcjami porządkowymi, ewidencyjnymi organów administracji publicznej i sądów, a z drugiej - nazwa ulicy jest elementem realizacji praw i obowiązków publicznych, wynikających z przepisów prawa publicznego, a niekiedy wprost jest warunkiem korzystania z praw publicznych. W przywołanym orzeczeniu sąd uznał, iż trzeba podkreślić, że:

- 1) nazwa ulicy ma znaczenie z punktu widzenia zadań i kompetencji administracji publicznej, zwłaszcza w zakresie prowadzenia różnego rodzaju ewidencji i planowania przestrzennego (nazwa ulicy pełni przede wszystkim funkcje porządkujące i ewidencyjne), regulowanych przepisami prawa publicznego,
- 2) nazwa ta ma także znaczenie z punktu widzenia realizacji przez jednostkę praw publicznych (adres), niekiedy uzależnia korzystanie z nich,

- 3) ustawowe określenie ulicy odnoszone jest zarówno do ulic publicznych, jak i niepublicznych,
- 4) większość ustaw powołuje to określenie samo bądź z nawiązaniem do nazwy ulicy,
- 5) jeśli gmina ma status miasta, to jest podzielona na ulice i ulice te muszą mieć nazwy, w innych gminach wymaganie nazwy ulicy odnosi się do miejscowości, w których istnieje podział na ulice.

W świetle rozważań sądu trzeba stwierdzić, że znaczenie nazwy ulicy wykracza poza funkcje prywatnoprawne. Ponadto poza bardzo ważnym znaczeniem ewidencyjnym nazwa ulicy spełnia funkcje zabezpieczenia porządku, bezpieczeństwa, ochrony życia i zdrowia ludzkiego, gdyż dzięki niej na terenie, na którym występują ulice jest możliwy szybki dojazd policji, pogotowia ratunkowego, straży pożarnej. Nadawanie nazwy ulicy, nawet wewnętrznej, ale ogólnie, powszechnie dostępnej, nie jest sprawą stosunków z zakresu prawa cywilnego z uwagi na rolę, jaką ta nazwa spełnia w obrocie publicznoprawnym. Zwrócić również należy uwagę, na to, że zgodnie z art. 6 u.s.g., do zakresu działania gminy należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów, a jeżeli ustawy nie stanowią inaczej, rozstrzyganie w sprawach, o których mowa wyżej, należy do gminy. Poza tym art. 7 ust. 1 pkt 2 u.s.g. stanowi, że do zadań własnych gminy należą sprawy gminnych dróg, ulic (bez zaznaczenia, że chodzi tylko o ulice gminne), mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego. Można zatem wysunąć wniosek, że gdyby nawet zabrakło przepisu art. 18 ust. 2 pkt 13 i tak należałoby przyjąć, że nadawanie nazw ulicom ogólnie dostępnym - jako sprawa publiczna (z uwagi na publicznoprawną rolę, jaką spełnia nazwa ulicy) o znaczeniu lokalnym - stanowi kompetencję gminy. Zdaniem NSA zaprezentowanym w przywołanej wyżej uchwale z dnia 11 kwietnia 2005r., za takim stanowiskiem przemawia także art. 163 i art. 164 ust. 3 Konstytucji RP. W związku z powyższym NSA stanął na stanowisku, iż przepis art. 18 ust. 2 pkt 13 u.s.g. powinien być interpretowany w ten sposób, że w gminach, które uzyskały status miasta, ulice, także niepubliczne, mające charakter ogólnodostępnych dróg wewnętrznych, muszą mieć nadawane nazwy, a jedynym organem, który ma do tego kompetencję, jest rada gminy. Na terenie innych gmin rady mają kompetencje do nadawania nazw takim ulicom tylko w miejscowościach, w których występuje podział na ulice.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż omawiana wyżej uchwała została podjęta przed wejściem w życie art. 8 ust. 1a u.d.p. stanowiącego, iż podjęcie przez radę gminy uchwały w sprawie nadania nazwy drodze wewnętrznej wymaga uzyskania pisemnej zgody właścicieli terenów, na których jest ona zlokalizowana, a zatem z którego to przepisu również wynika

kompetencja rady gminy do podjęcia uchwały w sprawie nazwy drogi wewnętrznej w tym takiej drogi, która spełnia kryteria ulicy.

Ponadto w świetle wyroku NSA z dnia 29 czerwca 2011 r.; II OSK 633/11 uchwała rady gminy o nadaniu nazw ulicom zawiera przepisy o charakterze powszechnie obowiązującym, a to uzasadnia nadanie im waloru aktu powszechnie obowiązującego. Uchwała o nadaniu nazwy konkretnej ulicy ma nieograniczony krąg adresatów, jest zatem uchwałą o charakterze generalnym. Adresatami tymi są wszyscy, którzy muszą posługiwać się tą nazwą i zmieniać adres zamieszkania, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej czy też miejsce położenia nieruchomości w dokumentach, rejestrach i ewidencjach urzędowych. Nazwa ulicy jest tym samym także elementem realizacji praw i obowiązków publicznych, a takie prawa i obowiązki muszą mieć podstawę normatywną powszechnie obowiązującą. Gdy nie ma szczególnej podstawy prawnej do podjęcia aktu prawa miejscowego, powyższą podstawę zdaniem sądu wyrażonym w powyższym wyroku należy uznać za umocowaną w samym przepisie art. 40 ust. 1 u.s.g. W związku z powyższym przedmiotowa uchwała podlega ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym na podstawie art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (T. jedn. Dz. U. z 2011r., Nr 197, poz. 1172 z późn. zm.). Z kolei art. 4 ust. 1 tejże ustawy stanowi, że akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.

Stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego zaprezentowane we wskazanych wyżej orzeczeniach zostało wyrażone również w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 21 marca 2013 r.; II SA/Wa 2129/12.

Po omówieniu kwestii prawnych związanych z podjęciem przedmiotowej uchwały wskazuje się, że droga, której ma dotyczyć ww. uchwała stanowi własność Państwa Kazimierza i Małgorzaty Ogonowskich, od których uzyskano pisemną zgodę na nadanie jej nazwy. Znajduje się ona na działkach położonych w Orchowie oznaczonych nr ewid. 710/1 i nr ewid. 711/7, obręb: 0006. Działka o nr ewid. 710/1 łączy się z drogą wojewódzką - ulicą Kazimierza Wielkiego (działka o nr ewid. 703) oraz zbiega się z działką o nr ewid. 711/7 obręb 0006.

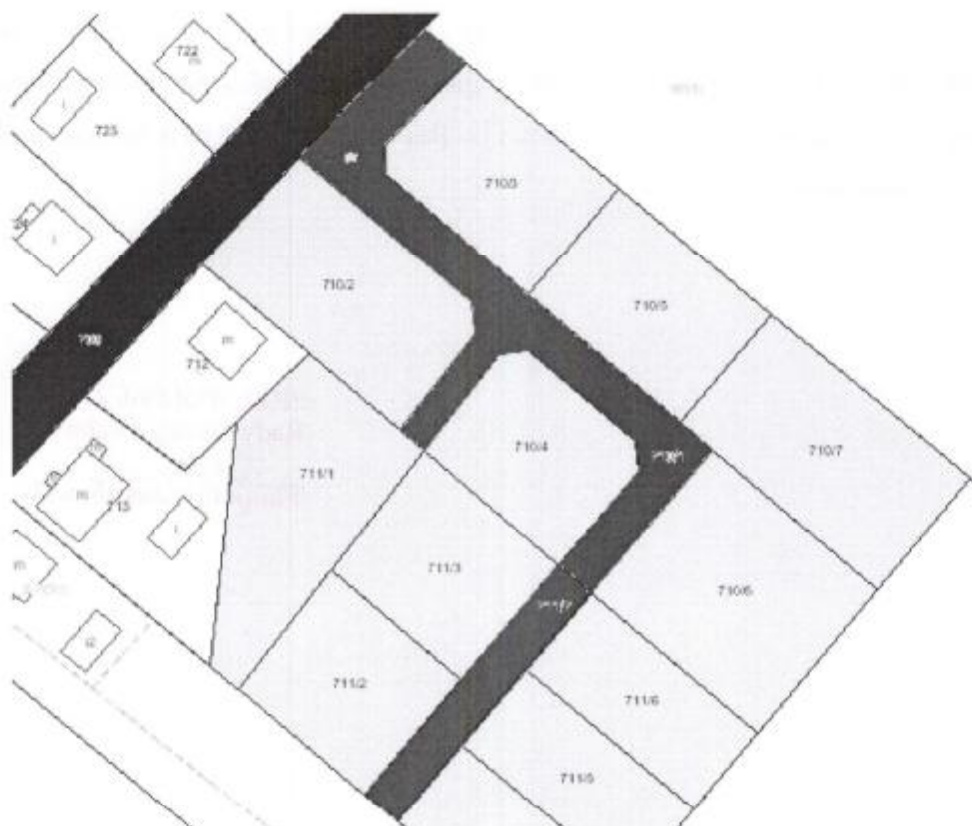
Przybliżając postać proponowanego patrona ulicy tj. Władysława Jagiełło (ur. ok. 1362 lub ok. 1352, zm. 1 czerwca 1434 w Gródku), należy podkreślić, że był to wielki książę litewski w latach 1377–1381 i 1382–1401, a od 1386 mąż Jadwigi Andegaweńskiej i król Polski, najwyższy książę litewski w latach 1401–1434. Syn Olgerda i jego drugiej żony

Julianny. Założyciel dynastii Jagiellonów. Objął tron wielkksiążęcy w Wilnie po śmierci ojca w 1377. Odsunął od władzy współksięcia Kiejstuta (brata swojego ojca). W 1385 zawarł z Polską unię w Krewie, zobowiązując się do przyjęcia chrztu i chrystianizacji Litwy oraz poślubienia królowej polskiej Jadwigi w zamian za tron polski, który objął rok później. Prowadził wielką wojnę z zakonem krzyżackim (1409–1411) i dowodził zwycięskimi wojskami polsko-litewskimi w bitwie pod Grunwaldem. Panowaniu Władysława Jagiełły towarzyszył dynamiczny rozwój demograficzny oraz gospodarczy Polski. Unia polsko-litewska doprowadziła do wzmożenia wymiany gospodarczej między obojgiem państw. Król hojnie wspierał działalność misyjną w Polsce i na Rusi, czym zyskał jako neofita sojusznika w Kościele katolickim.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy Orchowo
Jakubowski W
Władysław Jakubowski

**Załącznik graficzny
DO UCHWAŁY NR IX/36/15
RADY GMINY ORCHOWO
z dnia 27 maja 2015 r.**

w sprawie nadania nazwy ulicy zlokalizowanej w miejscowości Orchowo.

- ulica Władysława Jagielly
- ulica Kazimierza Wielkiego
- działki budowlane przylegające
do przedmiotowej drogi

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy Orchowo
Jakubowski
Władysław Jakubowski